

ærede Kultusminister, som hun tog op paa Skjødet, thi i Kirkeligheden er det af ham foretagne Skridt en nærmere Opfyldelse af selve Grundlovens Bud end alle disse Raad paa Overstridelse af dens § 75, som forbinde sig med en fuldkommen Ligegyldighed for Opfyldelsen af Grundlovens Bestemmelser.

Ordføreren for Forespørgerne (Høgsbro): Det har for mig havt en ikke ringe Interesse at høre det høierverdige Medlem for Middeleftart (Monrad) udtale sig om denne Sag. Det har bragt mig i Erindring de mange Gange jeg i denne Sal har kæmpet mod ham om aldeles lignende Spørgsmaal. Han staar nu, som han stod dengang, og jeg tror ogsaa, at det Samme er Tilfældet med mig. Det ærede Medlem havde dengang den Egenstabe, som han ogsaa engang, tror jeg, udtalte, at naar det gjaldt om at faae Noget sat igjennem, skulde man se at finde en lille Sprække, hvorigjennem det kunde gaa, og han gjorde derfor ofte Sagerne saa smaa som mulig for at faae dem igjennem denne Sprække. Jeg tror, at det ærede Medlem ogsaa har stillet sig saaledes ligeoverfor dette Forslag. Det er af ham gjort til noget overmaade Smaat. Da vi talte om en Udvidelse af Loven om Sognebaandets Væsentning, saa at der kunde gjøres en friere Brug af Kirkerne, erindrer jeg, at det ærede Medlem sagde: Det er i Grunden kun et Spørgsmaal om Støvelsaaler, og saaledes bliver dette Spørgsmaal her i Grunden ikke Andet end det, om Biskopperne skulde have Lov til efter Ministerens Opfordring at samles her i Kjøbenhavn engang om Aaret, men det have vi i Kirkeligheden ikke det Allermindste imod. Nei, den høitærede Minister maa samle Biskopperne her i Kjøbenhavn, saa ofte han vil, ja, om han vil, hele Aaret rundt endogsaa, forsaavidt det kan gjøres, uden at deres Blikker forsømmes; men det, vi have Noget imod, er, at han ikke alene binder sig selv, men ogsaa binder sine Eftermænd ved en kongelig Resolution og tillægger Biskopperaadet en bestemt Indflydelse paa hele vor kirkelige Lovgivning, en Indflydelse, som — man kalde den raadgivende, man kalde den Indflydelse, som kun skal udøves „i Reglen“ og saa fremdeles — dog i Kirkeligheden vil komme til at øve et meget stærkt Tryk paa hele vor fremtidige kirkelige Lovgivning, og som ogsaa netop af den Grund er forlangt fra den biskoppelige Side. Derfor høre vi nu ogsaa, at der er en Mængde Præster rundt omkring i Landet, som give Resolutionen sin Tilslutning, netop fordi den

er en Fremhævelse af Geistlighedens særlige Interesser paa hele Kirkesamfundets Bekostning. Det har Professor Clausen, som jeg igaar oplyste, saa klart og skarpt fremhævet som det Særlige ved et saadant Biskopperaad, og det er derimod vi maa nedlægge en meget bestemt Indsigelse. Det kan ikke nytte, at man gjør det til Ingenting, fordi Ministeren allerede nu har det i sin Magt til enhver Tid at indhente Betænkning fra syv Biskopper. Hvorfor lod han det saa ikke blive derved? Det er, fordi han i Stedet for de forskellige Koster, gjennem hvilke der maasse kunde komme Et og Andet, der kunde blive en Støtte for andre Anstuelser end de, Ministeren eller Biskoppernes Flertal har, ønsker at faae en samlet Udtalelse, der, med hele Bøgen af Kirkesamfundet, kunde komme overfor — ikke den nuværende Minister, thi jeg tror, at han i Reglen vilde være enig med dette Flertal — men derimod overfor Rigsdagen. Man vil skabe et Raad imod de frie Strømninger fra Menighederne, som kræve en anden Ordning end den forældede fra Statskirken overleverede, en Ordning i Overensstemmelse med Menighedernes Tarv i Stedet for med Geistlighedens. Dette er Sagen. Det høierverdige Medlem udtalte, at her var ikke Tale om nogen som helst Forandring af Forfatningen; thi ved en Forfatning forstod man en Repræsentation med besluttende Myndighed og ikke med en blot raadgivende, men hvor staar dog det, at der ikke kan gives en Forfatning, undtagen med besluttende Myndighed. Have vi ikke haft en Forfatning med raadgivende Stænder? Vil Nogen negte, at de vare et Led af vor Forfatning i den Tid, og staar der i Grundlovsudvalgets Betænkning Noget som helst om, at den Forfatning, der skal gives, skal indføre en Repræsentation med besluttende Myndighed? Jeg kan ikke se rettere, end at de Ord, der staa i denne Betænkning, kunne fuldt forstaaes saaledes, at det kun skal være en Repræsentation med raadgivende Myndighed. Der skal, hedder det, ved Siden af den Medvirkning, som tillægges Kirkesamfundet, forbeholdes Rigsdagen en større Myndighed end over noget andet Religions-Samfund. Ja, jeg vil gaa endnu videre og sige: Grundloven tillader end ikke at give et Kirkeraad lovgivende Myndighed; thi den lovgivende Myndighed er ifølge Grundlovens § 2 hos Kongen og Rigsdagen i Forening, og den kan ikke deles med nogen anden Magt. Her kan altsaa alene være Tale om en raadgivende Myndighed, en anden Myndighed kan ikke indføres ved nogen Kirkeforfatning, og naar den ærede Minister mener, at saa-